

DET KONGELIGE
OLJE- OG ENERGIDEPARTEMENT

Statsråden

Stortinget - Energi- og miljøkomiteen
0026 OSLO
0026 OSLO

Deres ref

Vår ref

Dato

21/1963-

14. mars 2022

Representantforslag 123 S (2021-2022) om å sikre økt norsk gasseksport

Jeg viser til brev av 04.03.2022 fra Energi- og miljøkomiteen, vedlagt representantforslag 123 S (2021-2022) fra stortingsrepresentantene Marius Arion Nilsen, Silje Hjemdal, Erlend Wiborg, Sylvi Listhaug og Terje Halleland.

Representantene fremmer følgende forslag: *Stortinget ber regjeringen utlyse 26. nummererte konsesjonsrunde på norsk sokkel så snart som mulig, og senest innen utgangen av 2023.*

Tildeling av leteareal er en bærebjelke i å legge til rette for et stabilt aktivitetsnivå på kontinentsokkelen og for å nå hovedmålene i regjeringens petroleumspolitik. Tildeling av areal er et viktig bidrag for å opprettholde leteaktiviteten fremover og for at vi kan gjøre nye, lønnsomme funn. Konsesjonsrundene er kjernen i dette. Gjennom disse tildeles oljeselskaper nye tillatelser til å lete etter olje og gass i de områdene som er åpnet og tilgjengelig for petroleumsvirksomhet.

Målsettingen for letepolitikken er å gjøre nye funn som er nødvendig for å sikre et jevnt aktivitetsnivå, høyest mulig verdiskaping og statlige inntekter på mellomlang og lang sikt. Dette gjøres best gjennom en effektiv og tidsriktig utforskning av prospektivt areal på norsk sokkel. Formålet med letevirksomheten er å bidra til ressurstilvekst og dermed legge til rette for utbygging og produksjon av de uoppdagede ressursene. Letevirksomhet er innrettet for å oppnå dette på en effektiv måte. Tildelingssystemet for nye utvinningstillatelser og aktørbildet er nøkkelelementer i letepolitikken.

For å få en hensiktsmessig utforskning av både modne og umodne områder har det i de siste to tiårene vært benyttet to likestilte konsesjonsrunder, tildeling i forhåndsdefinerte områder

(TFO) for modne områder og nummererte runder for de minst kjente leteområdene. Kun åpnet areal kan inkluderes i en konsesjonsrunde. Alle konsesjonsrunder skjer innenfor de arealmessige rammene Stortinget har fastsatt. Innenfor rammen av forvaltningsplanene er det en petroleumsfaglig vurdering i hvilken konsesjonsrunde som areal utlyses og tildes.

Den eneste forskjellen i saksbehandlingen mellom nummererte runder og TFO-runder er hvordan myndighetene fastsetter hvilket areal selskapene kan søke på. I nummererte konsesjonsrunder har myndighetene ønsket innspill fra selskapene (nominasjon) til hvilke arealer det på et gitt tidspunkt er interesse for å utforske og dermed som de mener bør inkluderes i en runde. Slike innspill har også bidratt til å gi myndighetene et best mulig grunnlag for å utlyse de områdene som gir mest mulig informasjon om geologien regionalt og dermed effektiv utforskning. En slik prosess er ikke funnet verken nødvendig eller hensiktsmessig for TFO-rundene der problemstillingen er å påvise ressurser tidsmessig riktig for utnyttelse av eksisterende og planlagt infrastruktur.

TFO-konsesjonsrundene, som ble innført i 2003, skjer årlig og innenfor et forhåndsdefinert område. Dette gir selskapene forutsigbarhet om hvilke områder som det er mulig å søke på i TFO. Det legger til rette for jevnt påfyll av nytt leteareal for selskapene, noe som er viktig for å oppnå en effektiv utforskning i næringen. Over tid utvides TFO-området basert på petroleumsfaglige vurderinger av områdenes modenhet, og særlig av behovet for stegvis leting og utnyttelse av tidskritiske ressurser. Det foretas ved utlysning en vurdering av om området som er omfattet av ordningen (TFO-området) skal utvides. Det er sentralt å holde et forutsigbart og høyt tempo på tildeling av areal for å bidra til opprettholdelse av leteaktivitet og produksjon på norsk sokkel.

I dag omfatter TFO-området størstedelen av åpnet, tilgjengelig leteareal på norsk kontinentalsokkel. Som følge av at leteaktivitet har pågått i tiår er størstedelen av Nordsjøen, store deler av Norskehavet og stadig større del av Barentshavet i dag omfattet av TFO-rundene. Områdene er nå velkjente og leteaktiviteten og nye arealtildelinger vil derfor i denne stortingsperioden hovedsakelig foregå innenfor de forhåndsdefinerte områdene.

Strategien for konsesjonsrunder i ny-åpnede og umodne områder har som hovedregel fulgt prinsippet om sekvensiell leting. Nummererte konsesjonsrunder har vært brukt for å operasjonalisere en slik strategi.

Denne type områder kjennetegnes av begrenset kunnskap om geologien, manglende infrastruktur og ofte store tekniske utfordringer. Dette innebærer at resultater av brønner i utvalgte blokker i et område bør foreligge og være evaluert før det utlyses nye blokker i det samme området. Ved sekvensiell leting legger en til rette for at store områder kan kartlegges med relativt få letebrønner. På den måten blir tilgjengelig informasjon benyttet til videre leting og boring av unødvendige og tørre brønner kan unngås. Sekvensiell leting bidrar gjennom dette til en rasjonell kartlegging av geologisk mindre kjente områder av sokkelen. Politikken har vært å åpne relativt store områder for deretter å lyse ut sentrale blokker i påfølgende nummererte konsesjonsrunder. Blokkene som lyses ut er antatt å være de mest prospektive

og/eller ha høy informasjonsverdi. Sist gang det ble åpnet nye områder for petroleumsvirksomhet er snart 10 år siden.

I de åpnete områdene forventes det fortsatt å være uoppdagede ressurser som kan gi grunnlag for aktivitet i mange år fremover. I størstedelen av åpnet, tilgjengelig areal på norsk kontinentalsokkel har det vært leteaktivitet i flere tiår. Samtidig er en betydelig del av potensialet, og i enda større grad oppsiden i ressursestimatet, knyttet til områder som i dag ikke er åpnet for petroleumsvirksomhet.

Mesteparten av produksjonen på norsk sokkel kommer fra Nordsjøen, men også produksjon fra Norskehavet er betydelig. I tillegg er det to felt som produserer i Barentshavet. De nærmeste årene kommer produksjonen hovedsakelig fra allerede produserende felt og felt som i dag er under utbygging. Fra midten av 2020-tallet synker produksjonen fra disse feltene, og produksjon fra ressurser som i dag er uoppdagede begynner å gjøre seg gjeldende. Det tar flere år fra et funn gjøres til feltet er i drift.

Alle områder som er åpnet for petroleumsvirksomhet og er tilgjengelig for nye tildelinger, kan lyses ut i en konsesjonsrunde. Budsjettavtalen med SV påvirker ikke dette. Hvordan de ulike prospektive, tilgjengelige områdene utenfor dagens forhåndsdefinerte område lyses ut, gjennom en fremtidig TFO-runde, gjennom en nummerert runde eller på annet vis, avgjøres av hva som er mest hensiktsmessig ut fra en petroleumsfaglig vurdering.

At konsesjonssystemet ligger fast betyr blant annet at regjeringen vil gjennomføre nye konsesjonsrunder. Vi vil videreføre TFO ordningen slik det praktiseres i dag, både i 2022 og videre. Av budsjettavtalen med SV fremgår det at en ev. 26. konsesjonsrunde ikke vil bli utlyst i 2022. Det betyr verken mer eller mindre enn akkurat dette.

En nødvendig forutsetning for å opprettholde produksjonsnivået over tid er at det gjøres lønnsomme funn regelmessig. Jevn tilførsel av prospektiv leteareal er viktig for å opprettholde både leteaktiviteten og den langsiktige verdiskapingen fra norsk sokkel. For å legge til rette for et fortsatt høyt produksjonsnivå, er det derfor viktig å holde et forutsigbart og høyt tempo i tildeling av prospektiv leteareal. Konsesjonsrundene er en grunnpilar i vår petroleumpolitikk. TFO-rundene omfatter nå størstedelen av tilgjengelig leteareal på norsk sokkel. Hvordan de prospektive, tilgjengelige områdene utenfor dagens forhåndsdefinerte område skal gjøres tilgjengelig for interesserte selskaper fremover er en petroleumsfaglig vurdering. Det å avholde en 26. konsesjonsrunde er en de aktuelle måtene å gjøre dette på.

Med hilsen

Terje Aasland